

[Thoft]

Jeg skal gøre det meget kort. Hr. Fogh Rasmussen har ikke været opmærksom på, at det, det hele handler om, er, at et år med en helt ekstremt lav inflation på grund af udefra kommende olieprisfald og udefra kommende dollarprisfald medregnes tre gange i stedet for to gange. Det er den faktor, der gør, at vi sikrer, at der kommer et merprovenu af dette forslag.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil ikke indlade mig på spådomskunst med hensyn til, hvad inflationen kan tænkes at blive, men i VS vil vi i hvert fald ikke løbe den risiko, at vi ved at stemme for et forslag som dette her under bestemte forudsætninger, f.eks. en 4 procents inflation, som det er beregnet i bilagene, kommer til at yde et tilskud til den private pensionsopsparing på 3 mia. kr. i 1988 og kun over de næstfølgende år får 2,6 mia. kr. tilbage og altså på den måde ikke alene har givet en fremrykning af tilskud, men altså i virkeligheden også tabt netto på det på kort sigt. Den risiko vil vi ganske enkelt ikke løbe, og det er svært for os at forstå, at SF vil løbe den.

Dertil kommer så – og det mener jeg i og for sig både hr. Lykketoft og hr. Fogh Rasmussen har ret i – at dette her på det lange sigt bare er en cementering af det provenu, som man hele tiden har forestillet sig man ville have ind. Det betyder altså en cementering af det samlede tilskud, som staten yder til privat pensionsopsparing i form af fradrag og manglende beskatning. Ved at godkende dette her tager man altså et medansvar for en cementering af en ordning, som venstrefløjen – og mig bekendt hele venstrefløjen – grundlæggende er inderligt imod. Det forstår jeg ikke at SF vil være med til.

Jeg forstår i øvrigt heller ikke rigtig hr. Dohrmann. Han kan ikke have hørt helt efter, hvad hans egen ordfører sagde, for hvis SF havde ret – hvad hr. Dohrmann var inde på – er det svært at forstå, at Fremskridtspartiet stemmer for dette forslag. Faktisk byggede Fremskridtspartiets argumentation i første omgang på, at SF havde uret. Derefter gik hr. Dohrmann over til at mene, at SF har ret. Derfor må vi gå ud fra, at Fremskridtspartiet nu vil ende med at stemme imod forslaget, men det kan være, at man stemmer

uden nogen sammenhæng med de forklaringer, man giver heroppefra.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jamen det er simpelt hen, fordi hr. Albrechtsen ikke kan tænke, for jeg går ud fra, at det forlig, der nu igen er indgået mellem Socialdemokratiet og regeringspartierne, ikke er noget, der gælder for tid og evighed. Derfor tager vi selvfølgelig den skattelettelse, der ligger i 1988. Men det er da så absolut med henblik på, at det folketingsvalg, der bliver afholdt inden 1989, medfører en ændring af Folketingets flertal, således at tyveriet fra pensionisterne og selvsparene også kan lempes i 1989 og 1990. Vi stemmer altså ja for at få den øjeblikkelige gevinst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 4 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 4 stemte for, 106 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 21/1 87. Første behandling 29/1 87. Betænkning 14/5 87).